

zda příjemce zooží má dopravní osvědčení v ruce, jest nerozhodná. Nezakládá tedy vadnost řízení, že žal. úřad v tomto případě nevyšetřil okolnosti v tomto směru st-lem tvrzené.

Na základě úvah těchto shledána byla stížnost ve všech směrech neodůvodněnou a byla proto zamítnuta.

Č. 2830.

Dávka ze zábav: Od dávky ze zábav jsou podle vl. nař. č. 143/1922 dodatek III jako »zábavy domácí« osvobozeny zábavy konané buď v kruhu rodinném nebo v soukromé domácnosti.

(Nález ze dne 5. listopadu 1923 č. 5420).

Věc: Karel J. v M. (adv. Dr. Frt. Wien-Claudi z Prahy) proti okresní správní komisi ve Vimperce stran obecní dávky ze zábav.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: — — —

Podle §u 1 pravidel vl. nař. z 27. dubna 1922 č. 143 Sb. jest dávku ze zábav platiti ze všelikých zábav pořádaných v obci v místnostech nebo na otevřených prostranstvích vyjímaje zábavy domácí, t. j. zábavy konané bez úplaty, v kruhu rodinném a v domácnostech soukromých.

Stížnost netvrdí, že by slavnost na rozloučenou, ze které byla st-li podle uvedeného ustanovení předepsána dávka, nebyla »zábavou« ve smyslu dávkových předpisů. Mezi stranami není dále sporu ani o tom, že byla tato zábava konána bez úplaty v s o u k r o m é d o m á c n o s t i a že se na ní zúčastnily kromě členů rodiny také i osoby k rodině st-lově nenáležející. Sporná jest jen otázka, zda touto účastí osob třetích pozbyla zábava tato charakteru zábavy domácí dle § 1 l. c. Nař. rozhodnutí majíc za to, že po zákonu jest k založení pojmu »domácí zábavy« nutno, aby dány byly s o u č a s n ě o b a zmíněné znaky, nepřihlíží k tomu, že sporná zábava dala se v soukromé domácnosti, nýbrž obírá se jen otázkou, co znamenají slova »v kruhu rodinném«, jež vykládá v ten smysl, že se tím míní jen členové rodiny resp. osoby s rodinou spřízněné. Stížnost stojí však na opačném stanovisku, tvrdíc, že zábava pořádaná v soukromé domácnosti nepozbývá rázu zábavy domácí, ani když se na ní zúčastní osoby k rodině t. j. k příbuzenstvu nepatřící, jen když jest omezena na zvané hosty, kteří za ni neplatí úplaty.

Po názoru nss-u chtěl zákonodárce, užívaje slov »zábavy domácí«, naznačiti, že jsou z povinnosti dávkové vyloučeny všechny zábavy intimního rázu. Tento ráz spatřuje však zákon nejen v tom, že zábava se koná v kruhu rodinném, nýbrž také již v okolnosti, že se koná v soukromé domácnosti. Jest tedy zábava vyňata z povinnosti dávkové, koná-li se buď v kruhu rodinném nebo v soukromé domácnosti, nehledíc v tomto případě k tomu, kdo se jí účastní.

Jak často i v jiných případech, užívá také zde zákon spojky »a« ve smyslu disjunktivním, chtěje naznačiti, že ona i n t i m n o s t zábavy, již vytkl slovem »domácí« jako contrarium zábavy širšímu obecnstvu přístupné, dána jest jak m í s t ě m t. j. domácností, v níž se zábava ona

odbyvá, tak i subjektivní uzevřeností kruhu účastníků, jež zaručuje jejich blízký a intimní styk (okruh rodinný).

V daném případě není o tom sporu, že zábava se konala v soukromé domácnosti. Nepodléhala tedy podle toho, co uvedeno, již z tohoto důvodu povinnosti dávkové a netřeba se tudíž nss-u vůbec zabývatí zevrubněji otázkou, jaký smysl mají slova § 1 »v kruhu rodinném«, zejména zda tento znak zábavy jako zábavy domácí jest vyloučen spoluúčastenstvím jedné či více osob, jež nejsou s pořadatelem spjaty svazkem příbuzenským nebo švagrůvským. Když tedy žal. úřad přes to zábavu dávce podrobil, jest rozhodnutí jeho v rozporu se zákonem, pročež je slušelo zrušiti podle § 7 zákona o ss.

Č. 2831.

Elektrisace: * Sblíží-li se elektrické vedení podniku všeužitelného s elektrickým vedením jiným, nutno i tehdy provéstí potřebná opatření zajišťovací podle §u 25, odst. 1. zákona č. 438/1919, když vedení toto nebylo živnostenským úřadem schváleno.

(Nález ze dne 5. listopadu 1923 č. 7323).

V ě c: Firma Jan E., přádelna bavlny, tkalcovna a t. d. v M. proti ministerstvu veřejných prací o zajištění elektrického vedení.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-I podal v dubnu 1919 žádost, aby mu bylo povoleno zřízení elektrického vedení z továrny do jeho domu čp. — v M. k účelům osvětlovacím, a prohlásil v této žádosti, že v případě zavedení elektrického osvětlení v celé obci, připojí se ihned na vedení obecní, takže osvětlovací zařízení, jež hodlá vzhledem na trvající potíže s osvětlováním zřídití, bude pouze prozatímním.

Zsp v B., již za účelem technického posouzení byl projekt předložen, vyrozuměla výnosem z 12. prosince 1921 osp-ou v Místku, že s hlediska soustavné elektrisace není proti projektu, pokud bude sloužiti výhradně soukromým účelům podnikatele, námitek, že však žadatel musí se zavázati odstraniti ihned projektované vedení, jakmile dojde k elektrisaci obce v rámci soustav.

Zprávou z 8. února 1923 oznámila osp zsp-é, že k elektrisaci obce M. došlo již v roce 1922, a že žadatel, když vyřízení jeho záležitosti se protáhlo, provedl zatím projekt nevyčkávaní úředního povolení k tomu, a navrhla, aby upuštěno bylo od podmínky, kterou nařízeno odstranění vedení pro případ elektrisace obce M.

Když řízení o žádosti st-lově za schválení elektrického vedení bylo v tomto stadiu, podaly moravsko-slezské elektrárny zsp-č v Brně žádost o povolení k postavení primárního elektrického vedení o vysokém napětí 22.000 volt, odbočujícího od hlavní linky Ostrava-Frýdlant a končícího v transformační stanici umístěné ve zvláštním oddělení budovy městské chladírny, a spolu žádaly za svolení k zařízení této transformační stanice a postavení rozvodné sítě pro napětí 380/220 voltů v M.